

Англійська мова, так як і інші мови світу, активно збагачується за рахунок лексики, притаманної представникам різних професій, соціальних груп, вікових категорій.

Безсумнівно, вокабуляр сучасної англійської мови – це історичне дзеркало, у якому відображується суспільне життя усього людства, його науковий та технічний прогрес. А поява нових слів – це ніщо інше як необхідність дати назву новим предметам, явищам, новим галузям економіки, промисловості. Зміни діяльного досвіду людини ведуть до появи нових та розширення старих фрагментів картини світу.

ФОНОВІ ЗНАННЯ ЯК ОСНОВНИЙ ОБ'ЄКТ ЛІНГВОКРАЇНОЗНАВСТВА

Доп. - Обламська С., ПР-23
Наук. кер. – ст. викл. Чуланова Г.В.

Ідея зв'язку культури й мови відноситься ще до 18 століття, але цілеспрямоване вивчення цієї проблеми почалося тільки наприкінці минулого століття. Дослідження ці носили більше декларативний характер і аж до початку 70-х років ні в українській (тоді радянській), ні в іноземній лінгвістиці не було досить глибоких і докладних досліджень, присвячених даній темі.

Однак за останні два десятиліття значно зросла кількість робіт, що свідчить про інтерес і прагнення лінгвістів досліджувати мовні явища у широкому екстралінгвістичному контексті. І якщо ще зовсім недавно вважалося, що звернення до екстралінгвістичних факторів свідчить про деяку неспроможність або «слабкість» лінгвіста-дослідника, то в наш час необхідність вивчення мови в її реальному функціонуванні в різних сферах людської діяльності стала загальноприйнятою. З поглибленням процесу професійного розгалуження мовних культур стає цілком очевидним, що “знати мову” (тобто вміти говорити та читати загальноповживаною мовою, яка містить принаймні 3500 мовних одиниць) зовсім не означає “бути в

зможі перекладати” тексти, які хоч трошки виходять за рамки повсякденного життя.

Для успішного перекладу таких текстів перекладач повинен бути “у темі”, тобто усвідомлювати специфіку матеріалу, який він перекладає, та знати галузеві терміни, включаючи їх професійні жаргонні варіанти, аббревіатури та акроніми. Розгалуження мовних культур призводить до того, що терміни, які створюються для того, щоб звільнити мову людей від недомовок, натяків, неоднозначного розуміння явищ дійсності часто утворюють професійно замкнену термінологічну номенклатуру, тобто стають елементами езотеричної метамови, яку розуміють вже тільки представники певної галузевої еліти.

Розглядаючи значення слова детально, як сукупність семантичних складових або семантичних часток, можна виділити лексичний фон у такий спосіб: він буде складатися з тих безпонятійних семантичних часток, які утворять залишок, якщо від усієї семантики, усього плану змісту слова (семемі) відняти понятійні семантичні частки.

Вивчення фонових знань, об'єктивних способів виділення культурного компонента значення є важливим завданням, тому що включення в лінгвістичний аналіз соціального виміру дає можливість глибше проникнути в саму природу мови, повніше виявити умови її функціонування й динаміку її розвитку, дозволяє представити в новому світлі картину мови як суспільного явища.

Вивчення культурного компонента слів є важливою умовою успішного оволодіння іноземною мовою, однак, у свою чергу він входить у більш широке коло культурно-історичних значень відповідної соціальної дійсності, засвоєння якого - важлива умова використання мови як засобу спілкування.

Колекція та інформативність є тими істотними властивостями мовного знака, які лежать в основі його найважливішої функції поряд з комунікативною - функцією кумулятивною. Мова в цій функції виступає сполучною ланкою між поколіннями, слугує «сховищем» і засобом передачі позамовного колективного досвіду.

Найбільш яскраво кумулятивна функція проявляється в лексиці, тому що саме вона безпосередньо пов'язана із предметами і явищами навколишньої дійсності. Лексична система в більшій мері обумовлена явищами матеріального світу, соціальними факторами.

Насамперед, у лексиці відбиваються фрагменти соціального досвіду, обумовленого основною діяльністю даного народу. Існування тих або інших лексичних одиниць пояснюється практичними потребами.

ЕКСПРЕСИВНІ ЗАСОБИ СУЧАСНИХ ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТІВ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛОМОВНОЇ ПРЕСИ)

Доп. - Дубинська Д., ПР-23
Наук. кер. – ст. викл. Чуланова Г.В.

У сучасній лінгвістиці сформувалося розуміння літературної мови як системи функціонально-стильових різновидів, що відображає реальний факт соціально зумовленого функціонування мови в різних сферах людського спілкування.

Саме це викликає цікавленість проблеми, що полягає в необхідності дослідження тих чи інших мовних одиниць не лише у системі мови і мовленні в цілому, але й в окремих різновидах мовлення, які прийнято називати стилями. Людська мова вивчається багатьма науками. Стилїстика серед цих наук займає особливе місце, тому що розглядає мовні одиниці передусім з функціональної точки зору. Хоча метою комунікації завжди є передача інформації, будь-який акт комунікації не звужує свої можливості лише до передачі інформації, тому що виникнення комунікативного акту що завжди зумовлене потребою досягти певної кінцевої мети, якимсь чином змінити фізичний, духовний, емоційний стан адресата. Досягнення такого результату можливе лише шляхом цілеспрямованого відбору та використання найдоцільніших і найяскравіших, якими володіє система даної